

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

16. Cognatio spiritualis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

ratis legalis non cessat soluta adoptione. In secunda verò specie lineæ transuersæ non dirimit, nisi quâdiu durat adoptio, vel patria potestas. Et vt cesset, debet seruari solemnitas legibus præscripta in dissoluenda adoptione per emancipationem, *lib. 7. disp. 63. nu. 24. & 25.*

4 Cognatio legalis non oritur inter adoptantem, & adoptiui parentes, *lib. 7. disput. 63. num. 26.* Item filij legitimi adoptantis possunt contrahere cum adoptiuis post parentis adoptantis mortem. Item quâuis viuat adoptans, si filij legitimi, aut adoptiui sint emancipati. Item fratres adoptiui inter se, & filij duorum fratrum adoptiuorum, & filia carnalis illegitima adoptantis cum adoptato possunt contrahere, *lib. 7. disp. 63. n. 27. 28. 29. & 30.*

5 Cognatio legalis inter adoptantem, & adoptati descendentes, protrahitur in infinitum. Quod intelligendum est de ascendētibus adoptantibus, & descendētibus adoptatis, & non de alijs, nec de illis, qui erant extra potestatem adoptiui tempore adoptionis; & nulla cognatio legalis contrahitur inter patrem adoptantem, & filiam filiaæ adoptiuaæ, nec inter adoptantem, & quoscumq; filios illegitimos adoptati, *lib. 7. disp. 63. nu. 34. 35. & 36.*

Cognatio spiritualis.

1 Cognatio spiritualis est propinquitas quedam personarum ex statuto Ecclesiæ confurgens, propter collationem Baptismi, vel Confirmationem, vel susceptionem recipientis
hæc

hæc Sacramenta, & est solo iure Ecclesiastico inducta, & dirimit matrimonium subsequens, & sponsalia præcedentia, & ex alijs Sacramentis non oritur, nec extinguitur morte personæ, qua media est contracta, *lib. 7. disp. 54. à n. 1. vsque ad 8.*

2 Cognatio spiritualis non oritur ex Baptismo, vel Confirmatione irrita, nec ex iteratione solemni Baptismi in Ecclesia, nec ex Baptismo iterato sub conditione propter dubiũ veritatis prioris Baptismi, postquam constet priorem fuisse validum. Oritur tamen, quando quis nondum integrè natus baptizatur valide, *lib. 7. disp. 62. nu. 5. 6. & 7.*

3 Cognatio spiritualis, attento iure antiquo, contrahebatur per paternitatem, per compaternitatem. Et hæc duplex cognatio transfundebatur à viro in vxorem. Tandem per paternitatem, & idem erat in Confirmatione. Verum hæc cognatio, quatenus ad fraternitatem sublata est per Trident. *sess. 24 de Matrim. cap. 2.* Et mansit solum paternitas, & compaternitas, restricta tamen, ne transfundatur ad vxorem. Vnde paternitas contrahitur inter baptizantem, & baptizatum, & inter paternos cū ipso baptizato. Compaternitas inter baptizantem cum patre, & matre baptizati, & inter parentes carnales baptizati cum patris baptismi, & non extenditur ad plures personas, per motum proprium Pij Quinti editum 1566. Vnde non contrahitur inter paternos. Et vir,

D 5

& Vxor

& vxor suscipientes alienum filium, non priuantur petitione debiti. Item cognatio spiritualis ante Tridentinum contracta, est modò restricta, vt Pius V. explicauit. Item parentes naturales illegitimi contrahunt hanc cognationem, parentes verò adoptiui minimè. Item hæc cognatio potest contrahi duplici ex capite, ita vt duo possint adinuicem esse patrini, *lib. 7. disp. 54. à nu. 9. vlt. que ad 17.*

4 Cognatio spiritualis contrahitur, quando quis in necessitate filium suæ concubinæ baptizat, ita vt non possit eam ducere. Item trahitur a baptizante ex Baptismo non solemni in articulo necessitatis. Secus dicendū de susceptore non in Baptismo solemni; quāuis susceptor velut munus susceptoris obire, *lib. 7. disp. 62. nu. 10. 11. & 14.*

5 Cognatio spiritualis non cōtrahitur, post Tridentinum, per omnes tangentes baptizatum, vel confirmatum, nec contrahitur, quando nulli designantur, *lib. 7. disp. 57. n. 8. 9. & 12.*

6 Cognatio spiritualis contrahitur, quando plures duobus patris designantur, aut duo viri, aut duæ fœminæ. Secus dicendum, quando sunt plures designati, & parochus non admittit eos, licet tangant baptizatum, *li. 7. disp. 57. num. 14. & 15.* Contrahent tamen, quando designati sunt, & non repulsi à parochus. Item quando parentes duos designant, & parochus plures admittit, & omnes infantem simul susceperit, soli à parentibus designati cōtrahunt

erant cognationem. Sed si designati à parentibus non tetigere infantem, sed soli, quos parochus nominavit, non contrahunt talem cognationem. Idem dicendum de quocumque non designato tangente, quando nullus ex designatis tetigit, ibidem. *numer. 16. 17. & 20.*

7 Quando neutrum ex designatis, aut vnum solum parochus admisit, suscipiētes ambo infantem contrahunt cognationem spirituales, parochus non habente legitimam expellēdi causam. Secus, quādo adfuit legitima. Item quando parentes non designarunt paternos, & parochus duos, aut plures designavit, omnes contrahunt cognationem, *lib. 7. d. 57. n. 18. & 19.* Et cognatio spiritualis contracta ante Trident. eo quòd tetigere plures duobus, est ablata modo, *ibid. nu. 21.*

8 Cognatio spiritualis non potest contrahi per procuratorem, nisi sit consuetudo, nec procurator sibi contrahit cognationem, quādo nomine alterius suscipit infantem. Itē nec contrahit, concessa sententia dicente, contrahi per procuratorem, si tēpore, quo infantē procurator suscipit reuocatus, non factus certior de reuocatione, *l. 7. diff. 59. n. 4. 5. 6. 8. & 12.*

9 Cognatio spiritualis contrahitur ab heretico baptizante, confirmante, vel tenente, secus dicendum de infideli etiam cathecumeno, etiam si postea baptizetur, vel Christianus simul cum infideli suscipiat puerum. Nec est

D 6 capax

capax cognationis spiritualis passiuæ; item contrahitur in Baptismo à non confirmato; secùs in confirmatione. Item contrahitur in cõfirmatione, & Baptismo à religiosis, quamuis peccent. Item contrahitur ab Episcopo non confirmato confirmante; secùs, si suscipiat, *lib. 7. disp. 6. à nu. 2. vsque ad 21.*

10 Ut contrahatur cognatio spiritualis, nõ desideratur, quòd patrinus excedat ætate baptizatum, nec certa ætas præscribitur in patrinò, vnde puer cuiuscumque ætatis, dummodo viam rationis habeat ad peccatũ mortale cõtrahendum; potest esse legitimus susceptor in Baptismo, vel confirmatione, licet sit minor septennio. Secùs, si vsu rationis careat, *lib. 7. disp. 6. nu. 3. 4. & 5.*

11 Cognatio spiritualis, vt contrahatur, nõ sufficit responsio patrinorum, nisi baptizatum, aut confirmatum teneant, dum hæc sacramenta suscipiuntur, aut hunc de sacro fonte leuent; nec sufficit cathecumenum tenere super fontem ante Baptismum: nec sufficiunt, quicumque leuantes de sacro fonte, sed qui primum suscipiunt puerum de baptizantis manibus, vbi primum baptizatus est. Nec sufficit quicumq; tactus momentaneus digito vel manu, sed requiritur: patrinos sic infantem tãgere, vt vere teneant, & leuent ex sacro fonte, etiam si cathecumenus sit adultus. Non tamen desideratur, vt patrini immediatè puerum tangant, sed sufficit, quamuis vestibus contactus

rectus sit, *libr. 7. disput. 56. à num. 1. usque ad 6.*

12 Susceptio baptizati in ipso Baptismo aut leuatio de sacro fonte, sufficit ad contrahendam cognationem spirituales, absq; patrinorum pro puero responsione, dum catechismus fit, *l. disp. 57. n. 10.*

13 Cognatio spiritualis contracta post matrimonium, non impedit petitionem debiti, quando parens baptizauit communem filium in necessitate, & dicitur necessitas, quando nō adest alius, nec clericus, nec laicus, & datur periculum moriendi absque Baptismo. Idem dicendum, quando parens fuit pater in necessitate, & nullus alius aderat, vel quando in necessitate non tenet, vt verus susceptor, sed materialiter. Parens tamen vltra necessitatem baptizans filium communem, peccat mortaliter, *lib. 9. disp. 26. n. 2. 3. 4. & 5.*

14 Coniux extra necessitatem scienter baptizans, aut tenens tanquam pater in baptismo, vel in confirmatione filium, priuatur iure exigendi debitum: Tenetur tamen reddere. Idem dicendum, quando coniux non solum ex certa scientia, sed etiam ex malitia, atque in matrimonij fraudem baptizat, aut tenet communem filium. Secus dicendum de tenente communem filium in Catechismo, *l. 9. disp. 26. n. 7. 8. & 11.*

15 Cognatio spiritualis est difficilis dispensationis, nec Summus Pontifex solet inter leuantem, & leuatum dispensare. Verum inter leuan-

leuantem, & parentem leuati dispensat raro, existente vrgentissimâ causâ, *lib. 8. disp. 19. n. 7.* Petita in dispensatione cognationis spiritualis, vt subreptitia non sit, *vide verbum Dispensatio.*

Cohabitare.

1 Coniuges ex iure naturali, ac diuino tenentur cohabitare, quæ obligatio oritur ex ipsamet contractus coniugalis natura, & talis cohabitatio est homini naturalis, id est, ex naturali inclinatione dimanans, *l. 9. d. 4. n. 2. 3. & 4.*

2 Coniuges possunt mutuo consensu esse separati quoad thorum, dummodò legitima adsit causa; vt amor continentie seruandæ absque periculo incontinentiæ. Secus, quandò adest tale periculum, vel sit odio, & indignatione, *lib. 9. disp. 4. nu. 5.*

3 Vir non potest diutius abesse, qualis autem sit hæc diuturna mora, relinquitur arbitrio prudentis, consideratis absentiae causis, & incontinentiæ periculo. Nec valet statutum, aut consuetudo, vt vir possit abesse ab vxore diutius. Conceditur tamen viro diuturna absentia ex causa iusta, vt si sit ad bellum vocatus à Principe, vel ad familiæ gubernationem, & re familiarem tuendam. Et tenetur deferre mulierem secum volentem illum comitari, quando alicubi est diu habitaturus, & suppetunt necessariæ expensæ ad transferendam vxorem. Secus, quandò statim rediturus, aut nullibi notabilem moram facturus, sed ad varia nego-